

1895-11-18

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Dateringen fremgår af brevet

Generel kommentar:

Alhed skriver om en bortlodning til fordel for "Kunstneren": I november 1895 satte Karl Madsen og Wilhelm Hansen en indsamling af malerier i gang med henblik på at sælge dem og skænke Anna og Fritz Syberg pengene. Ægteparret havde det meget svært økonomisk. Blandt giverne af billeder var Kristian Zahrtmann, Th. Philipsen, L.A. Ring, Joakim Skovgaard, Viggo Johansen, Michael Ancher, Bindesbøll, Julius Paulsen, Johannes Larsen og Peter Hansen. Projektet blev en tid holdt hemmeligt for Syberg-parret. Det indbragte omkring 1500 kroner, og parret kunne leve af beløbet i to-tre år.

Se Erland Porsmose: Fritz Syberg.

Kunsten, naturen, kærligheden.

Gyldendal 2012

Den bog af Karl Madsen, som Johannes Larsen har lånt Alhed kan være *Hollandsk Malerkunst (1891)*, *Studier fra Sverige (1892)* eller *Johan Thomas Lundbye (1895)*. Madsens bog *Japansk Malerkunst, 1885*, havde Alhed allerede fået i tiden på porcelænsfabrikken.

Søbysøgaard er en herregård på Fyn.

Den var i 1895 ejet af Frederik Herman Christian de Falsen Baron Zythen-Adeler. I 1933 blev Søbysøgaard omdannet til fængsel.

"Pallam" er Fuldmægtig Paludan.

Adis: Astrid Warberg-Goldschmidt.

Afsendersted:

Erikshaab

Omtalte personer:

Swanza -

Trine Johans

Johanne Christine Larsen
Karl Madsen
Otto Emil Paludan
Laura Warberg
Astrid Warberg-Goldschmidt

Omtalte steder:
Odense
Søbysøgaard

Arkivplacering:
Det Kongelige Bibliotek

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Indleveret til Det Kongelige Bibliotek
af Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Johannes Larsen har sendt Alhed bøger.
Der er igangsat en bortlodning til fordel for "Kunstneren" (Fritz Syberg).
Alhed ligger syg.

TRANSSKRIFTION

Erikshaab – 18/11 – 95

Kære Las! Vil De hilse "Swanza"

Det var rigtigt nok forfærdelig pænt af Dem at skrive til mig, jeg fik Deres Brev i dag og jeg blev saa glad ved det. Og Tak fordi De vil laane mig Deres smaa Billedbøger og Karl Madsens Bog, som jeg ikke kender; ja Tak, det vilde jeg rigtigt nok blive frygtelig glad ved. Jeg skal nok passe godt paa dem og sende dem snart tilbage. Nu tror de naturligvis, at det alene er for Bøgernes Skyld jeg skriver saa snart – meget før Deres Fødselsdag! Det var da ellers godt, at jeg ikke lovede at skrive, om jeg saa kom op den Søndag, det kom jeg nemlig ikke; for tænk Dem den samme Dag, som De havde været her, blev jeg meget daarlig om Aftenen, og fra den Dag af begyndte jeg først rigtig at blive syg. – Men nu er jeg for Resten fuldstændig rask, alligevel skal jeg ligge over 8 Dage endnu, da Doktoren har faaet den fixe Idé, at jeg ikke maa komme op, før jeg har ligget i 7 Uger.

- Nej, hvor det dog glædede mig, som de skriver om Bortlodningen til Fordel for Kunstneren. Tænk hvor de bliver glade dernede, og hvor det er udmærket for dem, bare de nu snart kunde faa det at vide. – Men hør nu Las, hvor skrækkeligt jeg har baaren mig ad! Jeg er kommen til at fortælle Johanne det. Hun vilde saa gjerne læse Deres Brev, og saa gav jeg hende det, uden at tænke paa Hemmeligheden. Hun kom jo med Spydigheder over min Discretion, og jeg gav hende strax nogle Klø som Forskud paa dem, hun skal faa, hvis hun siger det til flere. Hun er sikker nok, men det gør jo ikke min Synd bedre; Nu kan de da selv se, jeg er upaalidelig. – Det var dog vældig hurtig gaaet den Aften til Kjerteminde; Johanne og jeg vaagede det meste af den Nat, og Kl. 12 talte vi om, at De vist ikke var naaet hjem endnu. Det var et fælt Vejr. – Hvor jeg misunder dem, at De gaar paa Andetræk hver Aften – al den dejlig friske Luft! Uha Las hvor er det dog unaturligt og ækelt at ligge indespærret i 7 Uger og glo paa en grøn Væg. – Men hvis de tror, de faar mig til at være "Reconvalescent", naar jeg kommer op, saa tager de Fejl. (Jeg mener ikke Dem, men dem, nemlig Doktoren og hele min Familie med Mor i Spidsen). - - Nej Las, jeg husker ikke, at jeg benyttede Ordet "Interesse", da de sidst var hernede, og jeg kan heller ikke huske, hvad vi talte om, lige før De gik ned at spise.

Men hvis jeg har forstaaet dem rigtig, saa mener de at "Interesse" er et fælt lunkent "Mellemord", saa forbeholdent, at det næsten ingenting betyder. Og hvis De mener det, saa er jeg forfærdelig enig med Dem. Men De maa alligevel finde dem i, Las, tit at høre mig bruge det Ord, det passer saa godt i min Mund, at jeg ikke kan undgaa det. Ved alt, hvad jeg faar noget at gøre med i dette Liv, kommer jo akkurat saa vidt som til "Interessen", og saa ikke et Skridt videre. Det er kedeligt, - og mer til, - men det er jo gjort, det er mig selv, det gaar ud over. - Nu vil jeg skænke mig et Glas Rhinskvind (Brannerberger) som jeg har staaende i en lang indbydende Flaske ved min Seng. - Pause! - Skaal Las! Det er godt, jeg har dem at skaale til og skrive til, jeg er ellers alene hjemme; Pigerne ere i Odense og alle de andre paa Søbysøgaard. Saa her her er kun Pallam, der tilser mig hver anden Time og "Trine" henne fra Hersted der giver mig Mad. - For lidt siden raabte Trine herop: "Paludan! har De Ølkruset oppe paa Kontoret?" Men "Paludan" frasagde sig det paa det bestemteste. - - Skaal nu drak jeg igen! det er en dejlig Vin, og jeg maa heldigvis ikke faa anden Slags. Hør Las kan de huske en Gang, vi drak Rhinskvind? Det var en Langfredag, vi havde været i Skoven en hel Del og saa tabte enten De eller Kunstneren et Væddemaal bestaaende af Postejer og Rhinskvind. Og kan De huske vi spærrede Gaden, da vi gik hjem og indfangede Byens skikkelige Barylere. Det var naturligvis P. mest. Den tovlige P., skal han nu ud og drukne i en Kano. Jeg ved for Resten ikke bestemt hvordan en Kano ser ud. Kan der være flere end en ombord? Kan man komme til at sejle i den til Sommer? - Det er dog forfærdeligt saa langt, det Brev bliver, men nu skal jeg ogsaa snart slutte. Det er sandt, jeg skylder Dem vist for Resten ogsaa Svar paa det Brev, jeg fik fra Dem i Italien, saa det er da kun et Ark for hvert af deres. - - Jeg skal nok hilse min Familie og sige Tak for de Gange, De var her i Sommer; som De beder om, men det er vel ikke Meningen, at vi skal betragte Deres sidste Besøg som et uigenkaldeligt Afskedsbesøg; med andre Ord, hvornaar mon vi ser Dem igen? - Men det er jo godt, De er flittig, lad mig se, De laver mange ligesaa kønne Akvareller, som dem, jeg saa i Sommer. - Det er vist et grimt kedeligt Brev, og saa tilmed saa sent at læse, fordi det er med Blyant. - Jeg glæder mig meget til Bøgerne! Tak fordi De vil sende mig dem! Farvel Las! Mange Hilsner fra Deres hengivne
Alhed Warberg
Adis sender Hilsen
Mange Hilsner fra Johanne

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Viggen Lunden. Det var et
Holt Veje - hvor j. misundte
Dem at De gaar paa Snike =
brak hver Aften - al den
dybtlig friske Luft! Uha Las
hvad er det dog i naturligt
og skelt at ligge i en spærret
og i Veje og glo paa en grøn
Vej. - Men hvad de brak, de
faber mig til at vare "Reconva-
lecent" naar j. kommer op
saa Lager de Feil. (j. vilde
ikke Dem, med dem, reent
Doktorer og helle mine Familien
med Mars i Spisem). -
Nej das, j. husker ikke at
belystede Ordet "Funderne",
da De sidst var berøgete, og
j. kan heller ikke huske, j.
hvad vi talte om, lige før De
gik ned at spise. Men hvad
j. har forstået Dem rigt, saa
meget De, at "Funderne" er

Erindringer - 18/11 - 95

Vil du være
"Ganga"

Kære das!

Det var virkelig forførelig
pant af Dem at skrive til
mig, j. Hils Deres Dren i Dan.
Vil saa glad ved det. Og
Tas fordi De vil laane mig de
res omaa Fillebojer og Karl
Madren. Pro, som j. ikke ken-
der ja Tas, det vilde j. rigtig-
nat. blive pyglet; glad set. j.
skal nok passe godt paa dem
og sende dem snart tilbage.
Nu var de naturligvis, at det
alene er for Progenies Ryk
j. skriver saa snart muligt
for Deres Fødselsdag! Det var

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

da ellom godt, at j ikke love-
de at skrive, om j saa kom
op den Søndag, det kom j
nemlig ikke, for tank den
den samme Dag, som de halt-
de været her, bliv j meget
daarlig om Affæren, og fra
den Dag af begynde j point
sig, at blive syg. - Men nu
er j for Rente! fuldstændig
rakt alligevel skal j ligge
over '8 Dage endnu, da Sags-
heren har faaet den første Sats
at j ikke maa komme op,
for j har liget i 7 Uger.
- Nej, hvor det dog glæder
mig, som de skrev om Hart
Lodningens til Farvel for Rente
verden. Tank hvor de bliv
glade dermed, og hvor det
er usmækket for dem, bare
de nu snart kunde faa
det at vide. - Men hvor nu
de, hvor skæppeligt j har
baaren mig ad! Og der kom
men til at fortælle Johannes
det. Han vilde saa gerne
lære deres Brev, og saa gav
j handle det, i det, at han
paa Himmelfærd. Han
kom j med Spydehuden,
over min Discretion, og j
gav handle strax nogle Brev
som Fortælling paa det, som
skal faa, hvis kun siger det
til flere. Han er i Rente, og
men det gør j ikke min
Synd bedret, da Nu kan de
dog selv se, j er i en glid-
lig. - Det har dog, valdig ting
thj, gaaet den Affære til
Hjælpemiddelen, Johannes og
j vaagte det mest af.
Den Nat, og Kl. 13 kaldte er
om, at de int ikke var vant

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Brev, is bill fra Dem i Kalium
saa det er da Røn et Doks for
lvert af Deres. — ² skæl
nakk lilsal min Fabrikke og
sig Tak for de Raad, de var
der i Rommer, som de heber
om, men det er vel ikke,
Meyn, en, at vi skæl betragte
Deres Hens, som et mig en Pal-
delig, skælv herig. Luv au-
dre Ord, hvorvidt man vi
ser Dem igen? — Men det
er jo godt, de er flidig, lad
mig se de laver udage
Ligesda Rønne & Ragnellen
som dem, ja saa i Rommer,
— det er vist et godt, Redelig,
Brev, og saa vil med saa snart
og seut at læse forvi det er
sued Pilyant. — ³ glæder
mig meget til Prognose! Tak
forvi de vil seide mig, den!
Farvel dag! Mangel Aflys-
ner fra Deres Hengiven
Almed Warberg

6
et faldt tænkt, Melle-
ord" saa farbelialveit, at
det "næsten ingenkin, bety-
der. Og luv de mener det
saa er i farferde, luv med
Dem. Men de maa allige-
vel finde Dem i, saa lit
at høre mig, bringe det Ord
det passer saa godt i min
Mund at i skælv Røn medgaa
det. Ved det, luv, ja, fack-
møgt at gøre med i dette
liv. Rodmer i appurat saa
vidt som til, "interessen" og
saa ikke et Afriid vider
Det er Redelig, og mer til, —
men det er jo godt det er
mig selv, det gaar ind over.
— Nu vil i skænke mig et
glas Rhodakvin (Præstema-
berger) som i kan staa

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

ende i en lang indbydere
de Flaske ved mine Bælg.
-Pause! - Paal sag: Det
er godt, har dem at Raa
le med, og skriv til j, er eller
allige byerne. Figerne ere
i Odense og alldede andre
paa Røysøgaard. Paa Lær er
Rim Palam, der liker mig
Leveranden, Tine og "Fridt"
heime paa Hæved, der gi-
ver uti snart. - For Lær siden
raalte Tine herop: "Palmdam"
har de Økrinet apple paa
Kontoret?" Men Palam =
dame' fralagde sig det paa
det hentebuste. - - Paal
nu drak j igtig: det vil
en dejli Vin, a j maa hel-
digvis ikke paa Lær paa
Håas sag, Raa de hinde en
Gang, vi drak Rindspirer.
Det var en daug fredag, vi
havde været i Møvent en hel
Del og saa fable Lær og
eller Rindstueren et parve
maal betragende af Posten
og Rindvin. Og Raa de Lær
vi spærrede Hæved da, vi gik
Lær og indfaugde Pylus
Rindspirer. Det var
naturligvis R. ment. Men for-
lige P. skal han nu vil a
drunkne i en Kaus. J. wet
for Resten ikke betent hvor
dan en Kaus var ind. Raa
der være flere end en om
bord? Raa man forume
til at sejle i den hil Paa-
men? - - Det er dog forfæ-
det saa langt, det Rind bli-
ner men sig, skal j ogsaa
mak snart slutte. Det er
sagt, j skifter dem vort for
Resten bygd Raa paa det

